

важния филологичен аргументъ: по български отъ незапомнени времена се е казвало само бѣла зора, а не била зора. Сжщинското значение на думата трѣбва да търсимъ въ албанския езикъ. На този езикъ *ura, ure* е явно втората съставна частъ на думата *Bylazora* и значи мостъ; и Ханъ съвсемъ вѣрно забелязва, че, както изглежда, самата природа е отредила мѣстото на днешния Велесъ за мостъ презъ бързотечния Вардаръ и че такъвъ трѣбва тамъ да е съществувалъ отъ онова време, когато човѣкъ почналъ да строи мостове. Византийцитѣ и новогърцитѣ наричатъ Велесъ, албан. Вълъс — Велесъсѣс, у турцитѣ той просто се означава съ името *Кюпрюлю*, отъ кюпрю мостъ³⁶.

Въ срѣднитѣ вѣкове южнитѣ славяни често сж смѣтани за аборигени (коренни жители); но това е недоразумение, произлѣзло при четенето на древнитѣ писатели поради незнание на историята. Напримѣръ, старо-славянскиятъ преводачъ на Зонара нарича дакитѣ сѣрби; а въ византийската хроника на Малала се чете, че народътъ на Ахилеса по-рано се наричалъ мирмидонци, а въ това време българи³⁷.

